

Άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν σαλός-έκδοσις
Ι. Μ. Παρακλήτου σελ. 171

Ὁ Ἥλιος ἀκόμη ζῆ καί εἶναι μέ τό σῶμα του, ἀλλά κανεῖς δέν τόν γνωρίζει. Ζῆ καί ὁ Ἐνώχ καί συναναστρέφεται μέ πολλούς, ἀλλά κανεῖς δέν τόν ἀναγνωρίζει. Ζῆ καί ὁ Ἰωάννης ὁ θεολόγος. Ὑπάρχει καί ζῆ στόν κόσμο σάν μαργαρίτης μέσα στόν βόρβορο. Ἀφέθηκε μέ τό σῶμα πάνω στή γῆ σάν ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά νά τόν ἐξιλεώνη γιά τίς ἀμαρτίες μας καί γιά νά τόν ἀποτρέπη νά μᾶς ἐξαλείψῃ ἀπό τή γῆ, κάθε φορά πού δικαίως ὀργίζεται βλέποντας τά παραπτώματά μας νά πληθαίνουν.

Ἄρκετοῖ ἅγιοι τούς εἶδαν. Δέν τό φανέρωσαν ὁμως, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας καί τῆς περιεργείας τῶν ἀνθρώπων.

Προφητεῖες τοῦ ὄσιου

γιά τό τέλος τῆς Βασιλεύουσας

Ὁ Ἐπιφάνιος συναντήθηκε κάποτε μέ τόν ὄσιο καί τόν πῆρε στό σπίτι του, μέ σκοπό νά ξεκουρασθῆ γιά μιά τουλάχιστον ἑβδομάδα ἀπ' τοῦς πολλούς κόπους. Κάθισαν κάπου μόνοι τους καί ὁ νέος ἄρχισε νά τόν ἐρωτᾷ:

—Πῶς θά γίνῃ τό τέλος τοῦ κόσμου; Τί εἶναι «αἱ ἀρχαί ὠδίνων» καί πότε θά γίνουν; Ἀπό ποῦ θά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι πλησιάζει ἡ συντέλεια, καί ποιά θά εἶναι τά σημάδια πού θά τή φανερώσουν; Ποιό τέλος θά ἔχῃ ἡ πόλις μας, αὐτή ἡ νέα Ἱερουσαλήμ; Τί θά γίνουν οἱ σεβάσμιοναοί; Τί θά γίνουν οἱ θεῖοι σταυροί, οἱ ἅγιες εἰκόνες καί τά ἱερά βιβλία; Ποῦ θά ἀσφαλισθοῦν τά λείψανα τῶν ἁγίων; Ἐξήγησέ μου, σέ παρακαλῶ! Ξέρω ὅτι γιά σένα καί τούς

ἀγίους, πού εἶναι ὅμοιοι μ' ἐσένα, εἶπε ὁ Θεός: «Υμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν». Πόσο μᾶλλον τὰ μυστήρια τοῦ κόσμου!

– Ἡ πόλις αὐτή, ἀποκρίθηκε ὁ μακάριος, πού κατέχει τὰ πρωτεῖα ἀνάμεσα σέ πολλές ἄλλες πόλεις καί ἔθνη, θά μείνῃ ἀπόρθητη καί ἐλεύθερη. Τή φυλάει ἡ Θεοτόκος «ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων της», καί μέ τίς πρεσβεῖες της θά παραμείνῃ ἄτρωτη. Πολλά ἔθνη θά πολιορκήσουν τὰ τείχη της, ἀλλά ἡ δύναμίς τους θά συντριβῇ, καί θ' ἀναχωρήσουν ντροπιασμένα. Ἀπ' αὐτή θά πλουτίσουν πολλοί καί θά ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθὰ της.

Ὡστόσο κάποια προφητεία λέει ὅτι θά τήν ἀλώσουν οἱ Ἀγαρῆνοί καί θά σφάξουν μέ τό μαχαίρι τους πλῆθος λαοῦ. Ἐγώ ὅμως πιστεύω ὅτι θά εἰσορμήσῃ καί τό ξανθό γένος, τοῦ ὁποῖου ἡ ὄνομασία ἀρχίζει ἀπό τό δέκατο ἔβδομο γράμμα τῆς ἀλφαβήτου (P). Θά μῆ λοιπόν καί θά κατακόψῃ, καί θά στρώσῃ τοὺς ἀμαρτωλοὺς στό ἔδαφος. Ἀλλοίμονό του ὅμως ἀπό τὰ δύο ὁμογενῆ ἔθνη. Τά ὄπλα τους θά εἶναι γρήγορα σάν τόν ἄνεμο, καί καταστροφικά σάν κοφτερό δρεπάνι, πού κόβει τό θέρος τὰ γεννήματα. Τά ὄπλα αὐτά δέν θά ἀναχαιτίζονται, ἀλλ' ὅμως μετά θά διαλύονται.

Ὁ εὐσεβὴς βασιλιάς

– Τώρα, παιδί μου, πῶς νά σοῦ διηγηθῶ χωρίς δάκρυα γιά τήν ἀρχή τῶν «ᾠδίνων» καί τή συντέλεια; Κατά τίς ἔσχατες ἡμέρες θά ἀναδείξῃ ὁ Θεός βασιλιά κάποιον φτωχό. Ὁ βασιλιάς αὐτός θά πολιτευθῇ μέ δικαιοσύνη, θά σταματήσῃ ὅλους τοὺς πολέμους καί θά πλουτίσῃ τοὺς φτωχοὺς. Θά βασιλεύσῃ ἡ εὐτυχία ὅπως στήν ἐποχή τοῦ Νῶε. Οἱ ἄνθρωποι θά πλουτίσουν πολύ, θά ζοῦν γαλήνια

καί εἰρηνικά, θά τρῶνε, θά πίνουν, θά ἔρχονται σέ γάμο, θά κινοῦνται μέ πολλή ἄνεσι καί θά ἀπολαμβάνουν ἀμέριμνοι τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. Ἐπειδὴ δέν θά γίνονται πόλεμοι, θά μετατρέψουν τὰ σπαθιά τους σέ δρεπάνια, τὰ βέλη σέ πασσάλους, καί τὰ δόρατα σέ γεωργικά ἐργαλεῖα γιά νά καλλιεργοῦν τή γῆ.

Ἀργότερα ὁ βασιλιάς θά στραφῇ ἀνατολικά καί θά ταπεινώσῃ τοὺς Ἀγαρῆνους, γιατί ὁ Θεός εἶναι ὠργισμένος μαζί τους γιά τή βλάσφημη θρησκεία τους καί γιά τή σοδομική ἀμαρτία πού κάνουν. Πολλοί βέβαια ἀπ' αὐτοὺς θά βαπτισθοῦν, θά εὐσεβήσουν στόν βασιλιά καί θά τιμηθοῦν. Οἱ ὑπόλοιποι ὅμως θά ἐξοντωθοῦν, θά καοῦν ἢ θά θανατωθοῦν σκληρά.

Ἐκείνη τήν ἐποχή τό Ἰλλυρικό θά ἐπανέλθῃ στό βασίλειο τῶν Ρωμαίων, ἐνῶ ἡ Αἴγυπτος θά συνθηκολογήσῃ. Ὁ βασιλιάς αὐτός θ' ἀπλώσῃ τό δεξί του χέρι στά γύρω ἔθνη, θά ἡμερώσῃ τὰ ξανθὰ γένη καί θά κατατροπώσῃ τοὺς ἐχθρούς του. Ἡ βασιλεία του θά διαρκέσῃ τριάντα δύο χρόνια. Γιά δώδεκα χρόνια δέν θά εἰσπράττῃ φόρους καί δασμοὺς. Θά ξαναχτίσῃ γκρεμισμένα θυσιαστήρια καί θ' ἀνοικοδομήσῃ ἱεροὺς ναοὺς. Στίς ἡμέρες του δέν θά γίνονται δίκες, ἀλλά οὔτε θά ὑπάρχῃ ἄδικος καί ἀδικημένος. Τόν βασιλιά αὐτόν θά τόν φοβηθῇ ὅλη ἡ γῆ. Θά ἀναγκάσῃ τοὺς ἀνθρώπους μέ τόν φόβο νά σωφρονισθοῦν, καί θά ἐξοντώσῃ τοὺς ἄρχοντες πού παρανομοῦν.

Ἐκείνον τόν καιρό ὁ Θεός θά φανερώσῃ στόν βασιλιά ὄλο τό χρυσάφι, ὅπου καί ἔν βρίσκεται κρυμμένο. Κι αὐτός θά τό σκορπίσῃ «μέ τό φτυάρι» σ' ὅλη τή χώρα του. Ἀπὸ τόν πολύ πλοῦτο οἱ ἄρχοντες θά ζοῦν σάν βασιλιάδες καί οἱ φτωχοὶ σάν ἄρχοντες. Ὁ βασιλιάς αὐτός θά κἀν μεγάλα κατορθώματα. . . .

Ὁ χιλιάρχος Ἄράν

—Μετά τή βασιλεία αὐτή θ' ἀρχίσουν οἱ συμφορές. Θά ἔρθῃ σ' αὐτή τήν πόλι ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, ὁ χιλιάρχος Ἄράν καί θά βασιλεύσῃ τρία χρόνια καί ἕξι μῆνες. Θά ἀναγκάσῃ μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους νά κάνουν τέτοια παρανομία, πού ὅμοιά της οὔτε ἔγινε ποτέ, ἀφότου δημιουργήθηκε ὁ κόσμος, οὔτε θά ξαναγίνῃ. Θά διατάξῃ δηλαδή καί θά νομοθετήσῃ, ὥστε νά συνέρχωνται, θέλοντας καί μή, πατέρας μέ κόρη, γιός μέ μητέρα, ἀδελφός μέ ἀδελφή. Κι ὅποιος θά ἀντιστέκεται ἢ θά ἀντιμιλᾷ, θά θανατώνεται. Ἐκεῖνος ὅμως πού θά πεθάνῃ μ' αὐτόν τόν τρόπο, θά καταταγῇ τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως μαζί μέ τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο.

Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός-ἐκδοσις
I. M. Παρακλήτου.

202

**Ὁ εἰδωλό-
τρης βασιλιάς**

—Ἐπειτα στήν πόλι αὐτή θ' ἀνεβῆ ἄλλος βασιλιάς. Θά εἶναι βλοσυρός καί μαῦρος, ἀρνητής τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἁγίων. Θά μελετήσῃ βιβλία τῶν Ἑλλήνων, θά ἀσπασθῇ τή θρησκεία τους, καί θά πολεμήσῃ τοὺς ἁγίους καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἀφοῦ περάσουν οἱ πρῶτες ἡμέρες τῆς βασιλείας του, θά κάψῃ ὅλα τά ἱερά σκεύη καί θά ὀνομάσῃ «φούρκα» τόν τίμιον Σταυρό. Θά διαλύσῃ ἐπίσης τό ἱερατεῖο καί θά σφάξῃ τόν μισό πληθυσμό στους δημόσιους δρόμους.

- πόσο θα διαρκέση?

**Τό τέλος
τῆς βασιλείας
τῶν Ρωμαίων**

—Όταν πεθάνῃ ὁ ἀσεβὴς βασιλιάς θά ἔρθῃ κάποιος ἀπ’ τήν Αἰθιοπία, ἀπό τό πρῶτο «κέρας», καί θά βασιλεύσῃ, κα-

→ θώς λένε, δώδεκα χρόνια. Ἡ βασιλεία του θά εἶναι εἰρηνική. Θά ἀνοικοδομήσῃ τοὺς ἱεροὺς ναοὺς πού κατεδάφισαν οἱ προκάτοχοί του καί θά ἐπαναφέρῃ τοὺς ἀνθρώπους στά νησιά τους. Γιά τήν καλωσύνη του θά τόν ἀγαπήσῃ ὁ Θεός καί ὅλος ὁ λαός. Ὅσο θά βασιλεύῃ, θά ἐπικρατῇ χαρά καί ἀγαλλίασις σ’ ὅλο τόν κόσμο.

→ Μετά ἀπ’ αὐτόν θά βασιλεύσῃ κάποιος ἀπό τήν Ἀραβία γιά ἓνα χρόνο. Στίς ἡμέρες του, μέ ἓνα νεῦμα τοῦ Παντοκράτορος, θά ἐνωθοῦν τά ἅγια τμήματα τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί θά δοθῇ ἀκέραιος στόν βασιλιά. Ἐκεῖνος θά τόν πάρῃ καί θά πορευθῇ στήν Ἱερουσαλήμ. Ὅταν φθάσῃ στόν τόπο τοῦ Κρανίου, θά ἀποθέσῃ μέ τά ἴδια του τά χέρια τό βασιλικό του στέμμα στήν κορυφή τοῦ Σταυροῦ, θά τόν ὑψώσῃ καί θά πῇ: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, συμπληρώθηκαν τά χρόνια πού εἶχες προκαθορίσει γιά τή βασιλεία τῶν Ρωμαίων. Δέξου τό αἰδίμιο καί θαυμαστό δῶρο Σου, καί μαζί μ’ αὐτό καί τό πνεῦμα μου».

Ἀμέσως λοιπόν θά κατεβῇ ἀπό τόν οὐρανό ἄγγελος Κυρίου καί θά πάρῃ τόν τίμιο Σταυρό μέ τό διάδημα, καθώς καί τήν ψυχή τοῦ βασιλιά. Ἔτσι θά λήξῃ ἡ βασιλεία τῶν Ρωμαίων, γιατί τό στήριγμά της ὑπῆρξε ἀνέκαθεν γιά τοὺς χριστιανούς ὁ τίμιος Σταυρός. Μακάριοι τότε ὅσοι θά φύγουν ἀπό τήν πόλι ἐκείνη, καί θά καταφύγουν στίς ἐρημιές καί στά σπήλαια.

—Κατόπιν θά ἐμφανισθοῦν στήν πόλι
Ἡ συμβασιλεία μας τρεῖς νέοι, μωροί, ἀναιδεῖς καί διε-
 φθαρμένοι. Αὐτοί θά βασιλεύσουν μέ
 ➔ ὁμόνοια καί οἱ τρεῖς μαζί γιά ἑκατόν πενήντα ἡμέρες. Ἐπί
 διαβολική ὅμως ἐνέργεια θ' ἀρχίσουν μεταξύ τους φοβε-
 ρό πόλεμο. Θά ξεκινήσῃ ὁ πρῶτος, θά μῆ στή Θεσσαλο-
 νίκη καί θά πῆ: «Πόλις τῶν Θεσσαλονικέων! Ἐσύ θά νική-
 σης τοὺς ἐχθρούς σου, γιατί εἶσαι καύχημα τῶν ἁγίων, καί
 σέ ἁγίασε ὁ Κύριος». . . .

—Ἐκείνη τήν ἐποχή, ἐπειδή δέν θά
Ἡ βδελυρή ὑπάρχῃ ἄξιος ἄνδρας, ἀλλά θά εἶναι
βασίλισσα ὅλοι ἀποχαυνωμένοι, θά ἔρθῃ ἀπό τόν
 Πόντο μιά πονηρή καί αἰσχρή γυναίκα καί θά βασιλεύσῃ
 στή βασιλίδα των πόλεων. Αὐτή θά εἶναι βακχεύτρια, μά-
 γισσα καί ἄσωτη· μ' ἓνα λόγο, θυγατέρα τοῦ διαβόλου.
 Στίς ἡμέρες της ὁ ἓνας θά ἐπιβουλεύεται τόν ἄλλον

Ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου

Ἐπαναστάσεις —Μετά τή συμπλήρωσι τῆς βασιλείας
τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ τῶν ἐθνῶν, λένε μερικοί ὅτι ὁ Θεός θά
κράτους ἐπανασυστήσῃ τό Ἰσραηλιτικό κράτος,
 γιά νά βασιλεύσῃ στή γῆ μέχρι νά συμπληρωθῇ ὁ ἔβδομος
 αἰώνας, δηλαδή μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου. Ἐπικα-
 λοῦνται μάλιστα ὡς μαρτυρία τό ἀκόλουθο χωρίο τοῦ
 Ἡσαΐου: «Καί ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἀρεῖ Κύριος ὁ
 Θεός σημεῖον ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν ἐθνῶν ἐπί πάντα τά
 πρόβατα Ἰούδα, τά διεσκορπισμένα ἐν τοῖς ἔθνεσι καί συ-
 νάξει τοὺς ἀπωσμένους Ἰσραήλ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσα-
 λήμ. Καί ἔσται τῷ Ἰσραήλ ὡς τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξῆλθεν ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου» (πρβλ. ἰα´ 12,16). Ἐπικαλοῦνται ἐπίσης καί τόν
 ἀπόστολο Παῦλο πού λέει: «Ὅταν τό πλήρωμα τῶν
 ἐθνῶν ἦξη, τότε πᾶς Ἰσραήλ σωθήσεται» (πρβλ. Ρωμ. ἰα´
 25,26).

Ἔτσι μ' ἓνα στόμα ὑποστηρίζουν αὐτά, ἐνῶ ὁ μάρτυς
 Ἱππόλυτος προσθέτει πῶς κατά τόν ἐρχομό τοῦ ἀντιχρί-
 στοῦ θά πλανηθοῦν πρῶτοι οἱ Ἰουδαῖοι. . . .

Τά βδελυρά ἔθνη

—Κατά τό ἔτος ἐκεῖνο* θ' ἀνοίξη ὁ Κύριος τίς πύλες τῶν Ἰνδιῶν πού ἔκλεισε ὁ βασιλιάς τῶν Μακεδόνων Ἀλέξανδρος.

Θά βγοῦν τότε ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἐβδομήντα δύο βασιλεῖς μέ τόν λαό τους, τά λεγόμενα βδελυρά ἔθνη, πού εἶναι πιό σιχαμερά ἀπό κάθε ἀηδία καί δυσωδία. Αὐτά θά διασκορπισθοῦν σ' ὄλο τόν κόσμο. Θά τρῶνε ζωντανούς τούς ἀνθρώπους καί θά πίνουν τό αἷμα τους. Θά καταβροχθίζουν ἐπίσης μέ μεγάλη ἡδονή μυῖγες, βατράχους, σκυλιά καί κάθε ἀκαθαρσία.

Ἄλλοίμονο στίς περιοχές, ἀπ' ὅπου θά περάσουν! Ἄν εἶναι δυνατόν, Κύριε, ἄς μὴν ὑπάρχουν τότε Χριστιανοί! Γνωρίζω ὅμως ὅτι θά ὑπάρχουν.

* ὅταν βουλιάξει ἡ Πόλη, κατά τή διακυβέρνησή της ἀπὸ τή βδελυρή βασίλισσα.

212

Ἐκεῖνες οἱ ἡμέρες θά σκοτεινιάσουν, σάν νά θρηνοῦν στὸν ἀέρα γιά ὅσα ἀποτροπιαστικά θά διαπράξουν ἐκεῖνα τά σιχαμερά ἔθνη. Ὁ ἥλιος θά γίνῃ σάν αἶμα, ἐνῶ ἡ σελήνη κι ὅλα τά ἄστρα θά σκοτισθοῦν, καθὼς θά τά βλέπουν ἐπάνω στή γῆ νά συναγωνίζονται στήν ἀκαθαρσία. Αὐτοὶ οἱ λαοὶ θά κατασκάψουν τή γῆ, θά κάνουν ἀποχωρητήρια τά θυσιαστήρια, καί θά βάλουν τά ἅγια σκεύη σέ ἀτιμωτική χρῆσι. Τότε ὅσοι θά κατοικοῦν στήν Ἀσία, ἄς φύγουν στὰ νησιά τῶν Κυκλάδων* —γιατί τά ρυπαρά ἔθνη δέν θά πᾶνε ἐκεῖ— καί ἄς πενθήσουν γιά ἑξακόσιες ἐξῆντα ἡμέρες. ←

Ὁ ἀντίχριστος

—Τότε θά σαρκωθῆ ἀπ' τή φυλή τοῦ Δάν ὁ σατανᾶς, δηλαδή θά γεννηθῆ ὁ ἀντίχριστος. Δέν θά γίνῃ ὅμως ἄνθρωπος μέ τή δική του δύναμι, ἀλλά θά τοῦ πλάσῃ ὁ Θεός σκεῦος αἰσχρό καί ρυπαρό, γιά νά ἐκπληρωθοῦν ἔτσι οἱ λόγοι τῶν προφητῶν. Θ' ἀπολυθῆ λοιπόν ἀπ' τά δεσμά, μέ τά ὅποια τόν εἶχε δέσει ὁ δεσπότης Χριστός ὅταν κατέβηκε στὸν ἄδη, καί θά μπῆ σ' ἐκεῖνο τό σκεῦος πού πλάσθηκε γι' αὐτόν. Ἔτσι θά γίνῃ ἄνθρωπος, θά ἀνδρωθῆ, θά βασιλεύσῃ, καί τότε θ' ἀρχίσῃ νά δείχνῃ τήν πλάνη του καθὼς λέει σχετικὰ ὁ θεολόγος Ἰωάννης. Ἐπειτα θ' ἀρχίσῃ πόλεμο μέ τά νησιά τῶν Κυκλάδων*. Νησιά, καθὼς λέει ὁ Ἡσαΐας, εἶναι οἱ ἐκκλησίες πού προῆλθαν ἀπὸ τούς ἐθνικούς (κδ' 15, με' 16, μθ' 1, ξστ' 19).

* Κατ' ἄλλη γραφή: τίς κοιλάδες τῶν νησιῶν.

Τότε θά ἐμφανισθῆ ὁ Ἐνώχ, πού ἔζησε πρὶν τὴν ἐποχὴ τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, θά ἐμφανισθῆ ἐπίσης καὶ ὁ Ἡλίας, πού ἔζησε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ νόμου, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ θεολόγος πού ἔζησε τὴν ἐποχὴ τῆς νέας χάριτος. Αὐτοὶ θά κηρύξουν σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, γιὰ τὸν καιρὸ τῆς συντελείας καὶ τὴν ἔλευσι τοῦ πλανημένου, καθὼς ἐπίσης καὶ γιὰ τὴ δευτέρα ἔλευσι τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θά ἐπιτελοῦν μάλιστα σημεῖα καὶ τέρατα.

“Ὅσοι θελήσουν τότε νὰ τοὺς σκοτώσουν ἢ μὲ ἄλλον τρόπο νὰ τοὺς ἀδικήσουν, θά βγῆ φωτιὰ καὶ θά τοὺς κάψῃ. Θά ἐνεργοῦν μὲ μεγάλη ἐξουσία καὶ θά ἐλέγξουν τὸν ἀντίχριστο. Θά φονευθοῦν ὅμως ἀπ' αὐτὸν στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰ σώματά τους θά ἀφεθοῦν ἄταφα στὴ μέση τῆς πόλεως. Ἐκεῖ θά συγκεντρωθοῦν οἱ κάτοικοι καὶ θά τοὺς περιγελάσουν σάν ἀπροστάτευτους (πρβλ. Ἄποκ. ια' 5-10).

Τὰ ἅγια σώματά τους θά μείνουν τρεῖς ὀλόκληρες ἡμέρες στὴν πλατεῖα. Κατὰ τὴ μέση τῆς τετάρτης ἡμέρας θά κατεβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἓνα περιστέρι λαμπρὸ σάν ἀστραπή. Αὐτὸ θά περπατήσῃ ἐπάνω τους καὶ θά τοὺς δώσῃ ζωὴ. Τότε οἱ ἅγιοι θά δυναμώσουν καὶ θά σηκωθοῦν ὄρθιοι, κι ὅσοι τοὺς δοῦν, πολὺ θά τρομάξουν. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ θ' ἀκουσθῆ φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πού θά λέῃ: «Ἀνεβῆτε, φίλοι μου, κοντά μου». Ἀμέσως θά κατεβῆ ἓνα σύννεφο, πού θά τοὺς σηκώσῃ καὶ θά τοὺς ἐγκαταστήσῃ στὸν παράδεισο (πρβλ. Ἄποκ. ια' 9-13).

Ἐκεῖνος ὁ πλανημένος καὶ μάταιος, ὁ ἀντίχριστος, θά ταλαιπωρήσῃ ὑπερβολικὰ τοὺς χριστιανούς τῆς ἐποχῆς του μέχρι τὴν τελευταία τους ἀναπνοή μὲ θλίψεις καὶ φοβερὲς τιμωρίες. Ὅποιος δὲν πλανηθῆ καὶ δὲν πιστέψῃ σ' αὐτόν, θ' ἀναδειχθῆ ἐκλεκτός καὶ ἄξιος φίλος τοῦ Χρι-

στοῦ. Ὅλοι βεβαίως οἱ ἅγιοι εἶναι μακάριοι. Τρισμακάριοι ὅμως θά εἶναι ὅσοι μαρτυρήσουν τήν ἐποχή τοῦ ἀντιχρίστου. Θά τούς περιμένῃ παντοτινά ὑπερβολική δόξα καί ἀγαλλίασις.

Θ' ἀκολουθήσῃ τότε φοβερός πόλεμος μεταξύ τοῦ ἀντιχρίστου καί τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ. Μόλις δηλαδή ἀντιληφθῇ ὁ ἀντίχριστος ὅτι ὁ κόσμος πλησιάζει στό τέλος του, θά κἀνῃ μανιασμένος ἀντίπραξι στόν οὐρανό: θά ρίξῃ ἀστραπές καί βροντές καί θά κἀνῃ τέτοιους κτύπους, ὥστε ἀπό τόν ἦχο τῆς βοῆς νά δονῆται τό σύμπαν καί νά ἀντηκῇ φοβερά. Ποιός τότε, παιδί μου, δέν θά φοβηθῇ καί δέν θά φριξῇ; Μακάριοι θά εἶναι, ὅπως εἶπα προηγουμένως, ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων δέν θά κλονισθῇ ἡ πίστις στόν Χριστό, τόν ἀληθινό Θεό μας, πού σαρκώθηκε καί γεννήθηκε ἀπ' τήν ἀγία παρθένο Μαρία. Μακάριοι ἐπίσης ἐκεῖνοι πού θά πεθάνουν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί θά ἐλέγξουν θαρρετά τόν δράκοντα καί τήν πλάνη του. Μακάριοι ὅσοι θά ὑψώσουν τό ἀνάστημά τους ἐναντίον του καί θά ἐλέγξουν μέ γενναιότητα τά ἀτοπήματά του...

Αὐτά ἔλεγε ὁ μακάριος, ἐνῶ ὁ Ἐπιφάνιος θρηνοῦσε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς του ἀκούγοντας ὅσα ἐπρόκειτο νά συμβοῦν στήν οἰκουμένη. Ἔπειτα ρώτησε τόν ὄσιο:

—Πές μου, σέ παρακαλῶ, πῶς θά ἐξαλειφθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπό τή γῆ καί πῶς θά γίνῃ ἡ ἀνάστασις;

—Ἄλλους, παιδί μου, θά σκοτώσουν τά βδελυρά ἔθνη, ἄλλοι θά θανατωθοῦν στούς πυκνοῦς πολέμους, ἐνῶ ἄλλους θά ἐξολοθρεύσῃ ὁ ἀντίχριστος. Σέ ὅσους θά πιστέψουν καί θά προσκυνήσουν τόν ἀντίχριστο, θά στείλῃ ὁ Κύριος, σύμφωνα μέ τήν προφητεία τοῦ Ἰεζεκιήλ, φτερωτά θηρία πού θά ἔχουν στήν οὐρά τους βούκεντρα γεμάτα δηλητήριο. Ὅσοι λοιπόν δέν θά ἔχουν στά μέτωπά

τους σώα καί άκέραιη τή σφραγίδα του Χριστου, θά δοκιμάσουν φρικτό θάνατο άπ' τό κεντρί καί τό δηλητήριο τών θηρίων. Τότε οί άγιοι πού διεφύλαξαν μέ πολύ άγώνα τή σφραγίδα του Χριστου άκέραιη, θά μεταναστεύσουν στά βουνά καί στίς έρημιές. Ο Κύριος όμως μέ τή θεϊκή του δύναμη θά τούς συγκεντρώση στήν άγία πόλι τής Σιών. Αυτόι είναι όσοι έχουν γραφή στό βιβλίο τής ζωής.

Όταν ό αντίχριστος νικηθῆ καί όδηγηθῆ αιχμάλωτος μαζί μέ τούς άλλους δαίμονες στό κριτήριο καί δικασθῆ για τίς ψυχές πού ώδήγησε στήν άπώλεια, τότε θά σαλπίσση ή σάλπιγγα καί οί νεκροί θ' αναστηθούν άφθαρτοι. Έπειτα όσοι θά έχουν άπομείνει ζωντανοί τήν ώρα τής δευτέρας παρουσίας, θά γίνουν, καθώς ειπε ό Παυλος, έν ριπή όφθαλμου από φθαρτοί άφθαρτοι καί θά άρπαγούν μαζί μέ τούς αναστημένους νεκρούς μέσα σέ νεφέλες, για νά προϋπαντήσουν τόν Κύριο στόν άέρα (Α΄ Θεσσ. δ΄ 17).

➔ Όποιος λοιπόν δῆ τά βδελυρά έθνη νά έρχονται στόν κόσμο, άς γνωρίζη πώς όλα, όσα πρόκειται νά συμβοϋν, βρίσκονται «έπί θύραις», καί πώς ό Κριτής έρχεται για νά άποδώση στόν καθένα σύμφωνα μέ τά έργα του.

Αυτά ειπε ό μακάριος Άνδρέας στόν Έπιφάνιο παρούσης μάλιστα καί τής ταπεινότητός μου. Έτσι μείναμε ξάγρυπνοι όλη τή νύχτα. Όταν χτύπησε τό ξυλοσήμαντρο, ξεκίνησε ό Έπιφάνιος για τήν εκκλησία, ένω ό μακάριος Άνδρέας έμεινε στό σπίτι προσευχόμενος.

